

Чл. 179. Нито учрѣжденията, нито длѣжностни или частни лица не могатъ да откажатъ да дажатъ писменни или вѣщественни доказателства, които сѣ потрѣбни за извършването на слѣдствието.

Чл. 180. Допуска се иземвание и разглѣдване на писма и телеграмми, адресовани до обвиняемия или отъ него испратени до разни лица, ако тѣхното съдържание има значение за слѣдствието.

Чл. 181. Ако се укаже за необходимо да се получатъ книжа, прѣдадени на защитникътъ или адвоката съ условие да ги пази тайно, то слѣдователътъ ги разглѣжда заедно съ защитникътъ или адвокатътъ, като съблюдава точно правилото, постановено въ чл. 178.

2) Събиране и пазение на вѣщественнитѣ доказателства.

Чл. 182. Вѣщественнитѣ доказателства като: орѣдието, съ което е извършено прѣстѣплението, подложнитѣ документи, подправенитѣ монети, окървавенитѣ или поврѣденитѣ прѣдмѣти и изобщо всичко, което се намира при оглѣдътъ на мѣстото, при прѣтърсването и иземването и което може да служи за откритие на прѣстѣплението и за изобличение на прѣстѣпникътъ, трѣбва да бѣде подробно описано въ протоколътъ, съ показание и на обстоятелствата, при които е станало намѣрването и вземането на вѣщественнитѣ доказателства.

Чл. 183. Вѣщественнитѣ доказателства трѣбва да бѣжатъ, до колкото е възможно, означени съ брой, наредени, запечатани и присѣдинени къмъ дѣлото.